

Geert Vanden Bossche, DMV, PhD, nezávislý virolog a expert na vakcíny, dříve u GAVI a Nadace Billa a Melindy Gatesových.

Všem orgánům, vědcům a odborníkům z celého světa, kterých se to týká: celé světové populaci.

Nejsem oponent očkování. Jako vědec se běžně nespolehám na takovou platformu, abych zaujal stanovisko k otázkám očkování. Jako angažovaný virolog a odborník na očkování dělám výjimku pouze tehdy, když zdravotní úřady dovolí očkovat způsobem, který ohrožuje veřejné zdraví, zejména pokud jsou ignorovány vědecké důkazy. Současná mimořádně kritická situace mě nutí šířit toto volání v tísni.

Vzhledem k bezprecedentní míře lidské účasti na pandemii Covid-19, která nyní hrozí, že povede k bezprecedentní globální katastrofě, je nutno tuto výzvu nechat zaznít dostatečně hlasitě a jasně. Jak jsem řekl, nejsem proti očkování. Naopak, mohu vás ujistit, že každá ze současných vakcín byla navržena, vyvinuta a vyrobena brilantními a kompetentními vědci. Tyto typy profylaktických vakcín jsou však zcela nevhodné a dokonce vysoce nebezpečné, pokud jsou použity v masových očkovacích kampaních během virové pandemie. Odpůrci očkování, vědci a lékaři jsou zaslepeni pozitivními krátkodobými účinky jednotlivých patentů, ale nezdá se, že by se zajímali o katastrofální důsledky pro globální zdraví. Pokud mi nikdo vědecky nedokáže, že se mýlím, je těžké porozumět, jak současné lidské zásahy zabrání, aby se z variant, které jsou v oběhu, nestalo divoké monstrum.

V závodě s časem dokončuji svůj vědecký manuskript, jehož publikace by vzhledem k rostoucí hrozbě rychle se šířících, vysoce infekčních variant mohla přijít pozdě.

Proto jsem se rozhodl zveřejnit na LinkedIn shrnutí mých zjištění a také můj hlavní projev na nedávném Summitu o očkovacích látkách, vakcínách v Ohio. Minulé pondělí jsem představil svou analýzu současné pandemie mezinárodním zdravotnickým organizacím, včetně WHO, na základě vědecky podložených poznatků z imunobiologie ke Covidu-19. Vzhledem k rozsahu nouzového stavu jsem je požádal, aby zvážili mé obavy a zahájili debatu o škodlivých důsledcích dalšího „virového imunitního úniku“.

Pro ty, kteří nejsou odborníky v této oblasti, níže představuji přístupnější a srozumitelnější verzi vědy, která stojí za tímto zákeřným fenoménem.

I když čas spěchá, nezaznamenal jsem zatím žádnou odezvu. Odborníci a politici mlčí, zatímco očividně stále horlivě hovoří o uvolnění předpisů k infekční prevenci a „svobodě skákat“. Moje prohlášení nejsou založena na ničem jiném než na vědě. Mohou být vyvrácena pouze vědecky.

Zatímco je sotva možné prohlášení, aniž by ho podobně smýšlející lidé kritizovali, zdá se, že elita vědců, kteří v současnosti radí našim světovým politikům, raději mlčí. Byl předložen dostatek vědeckých důkazů. Bohužel se to těch, co jsou u moci nedotýká. Jak dlouho lze tento problém ignorovat, když v současné době existují rozsáhlé důkazy o tom, že virový imunitní únik nyní ohrožuje lidstvo?

Těžko můžeme říci, že jsme to nevěděli - nebo jsme nebyli varováni.

V tomto mučivém dopise ohrožuji celou svou pověst a důvěryhodnost. Očekávám přinejmenším to samé od vás, strážců lidstva. Je to nanejvýš naléhavé. Začněte o tom debatovat. V každém případě: obraťte zbraň proti útočníkovi!

ZDRAVOTNÍ NOUZOVÝ STAV MEZINÁRODNÍHO VÝZNAMU

Proč masové očkování vytváří uprostřed pandemie bezuzdné monstrum

Autor: Geert Vanden Bossche, DVM, PhD (6. března 2021) - <https://www.linkedin.com/in/geertvandenbossche/>

KLÍČOVÁ otázka zní: proč se zdánlivě nikdo nestará o virový imunní únik? Pokusím se to vysvětlit z hlediska srozumitelnějšího jevu: antimikrobiální rezistence. Tuto metlu lze snadno extrapolovat na odolnost vůči našim domácím „antivirovým antibiotikům“.

Protilátky (Abs) produkované našim vlastním imunním systémem lze ve skutečnosti považovat za samostatně vyrobená antivirová antibiotika, bez ohledu na to, zda jsou součástí našeho vrozeného imunního systému (tzv. „přirozené“ Abs) nebo jsou reakcí na konkrétní patogeny (což vede k takzvaným „získaným“ abs). Přírodní abs nejsou specifické pro jednotlivé zárodky, zatímco získané abs jsou specificky zaměřeny na napadající patogen. Při narození je náš vrozený imunní systém „nezkušený“, ale dobře zavedený. Chrání nás před nejrůznějšími patogeny, a tím brání těmto patogenům, aby způsobovaly onemocnění. Vzhledem k tomu, že si vrozený imunní systém nedokáže vzpomenout na patogeny, se kterými se setkal (vrozená imunita nemá takzvanou „imunologickou paměť“), můžeme se na něj nadále spoléhat pouze tehdy, pokud jej dostatečně „vycvičíme“. Školení je dosaženo pravidelným se vystavením široké škále látek v životním prostředí, včetně patogenů.

Jak stárneme, jsme stále více konfrontováni se situacemi, ve kterých naše vrozená imunita (často označovaná jako „první linie imunní obrany“) není dostatečně silná, aby zastavila patogen na vstupu (většinou jsou to slizniční bariéry jako např. respirační nebo střevní epitel). V tomto případě se imunní systém musí v boji s patogenem spoléhat na specializovanější efekty našeho imunního systému (tj. specifické antigeny Abs a T buňky). Jak dospíváme, stále více si vytváříme imunitu specifickou pro specifické patogeny, včetně vysoce specifických Abs. Jelikož mají silnější afinitu k patogenu (např. viru) a mohou dosáhnout vysokých koncentrací, mohou způsobit, že naše přirozené Abs ve vazbě na patogen / virus vytlačí. Právě tento typ vysoce specifických a vysoce účinných Abs indukují současné vakcíny na Covid-19. Samozřejmě vznešeným účelem tohoto Abs je chránit nás před Covidem-19. Proč bychom tedy měly mít velké obavy ohledně používání těchto vakcín k boji proti Covidu-19?

Podobně jako u klasických antimikrobiálních antibiotik platí totéž pro naše vlastní „antivirová antibiotika“, která jsou k dispozici v dostatečné koncentraci a jsou přizpůsobena zvláštním rysům nepřítele. Proto je v případě bakteriálního onemocnění zásadní nejen zvolit správný typ antibiotika (na základě výsledků antibiogramu), ale také užívat antibiotikum dostatečně dlouho (jak je předepsáno).

Pokud tyto požadavky nebudou splněny, existuje riziko, že mikroby obdrží šanci přežít, a nemoc se nám vymkne z rukou. Velmi podobný mechanismus platí i pro viry, zejména pro ty viry, které mohou snadno a rychle mutovat (což je například případ koronaviřů); Když tlak vyvíjený imunním systémem hostitele (čti: populace) začne ohrožovat replikaci a přenos viru, virus přijme jiný obal, nebude už tak snadno rozpoznatelný imunním systémem hostitele a nebude tudíž napaditelný. Virus je nyní schopen uniknout imunitě (tzv. „imunní únik“). Virus se na tuto strategii může spolehnout, pouze pokud má stále dostatek prostoru pro množení. Na rozdíl od většiny bakterií jsou viry při reprodukci závislé na živých hostitelských buňkách. Z tohoto důvodu není výskyt „únikových mutantů“ příliš znepokojující, pokud je poměrně malá pravděpodobnost, že si tyto varianty rychle najdou jiného hostitele. Tak tomu částečně není při virální pandemii! Během pandemie se virus šíří po celém světě a mnoho lidí virus vylučuje a přenáší (dokonce i asymptomatictí „nositelé“).

Čím vyšší je virová zátěž, tím větší je pravděpodobnost, že virus narazí na lidi, kteří nebyli infikováni nebo kteří byli sice infikováni, ale nevyvinuli příznaky. Pokud nejsou adekvátně chráněni svou vrozenou imunní ochranou (prostřednictvím přirozených Abs), nakazí se Covidem-19, protože se nemohou spoléhat na jiné, tj. získané Abs.

Ve skutečnosti bylo vícenásobně uvedeno, že nárůst S (spike) u asymptomaticky infikovaných osob je poměrně omezený a krátkodobý. Navíc tyto Abs nedosáhly plné zralosti.

Kombinace virové infekce na pozadí suboptimální dospělosti a koncentrace umožňuje viru vybrat mutace, které mu umožní uniknout imunnímu tlaku. Výběr těchto mutací probíhá přednostně v S proteinu, protože je to ten virový protein, který je zodpovědný za virovou infekčnost. Protože vybrané mutace vybaví virus vyšší infekčností, je pro virus jednodušší, způsobit u infikovaných osob vážné onemocnění. Čím více lidí symptomaticky onemocní, tím lépe může virus zajistit jeho šíření a přežití (lidé, kteří jsou vážně nemocní, vylučují více virů a po delší dobu než lidé, kteří jsou asymptomaticky infikováni).

Krátkodobé zvýšení S-specifických Abs bohužel stačí vrozené / přirozené Abs obejít. Tyto budou vyřazeny, protože jejich afinita k S je nižší než afinita k S-specifickým Abs. To znamená, že jak se zvyšuje míra infekce v populaci, počet osob, které se nakazí stejnoměrně vzrůstá, zatímco dochází na okamžik k nárůstu S-specifické Abs. V důsledku toho se zvýší počet lidí nakažených při krátkodobém poklesu vrozené imunity. Výsledkem je, že stále rostoucí počet lidí se stává náchylnějším pro těžká onemocnění, místo lehkých symptomů (t.j. omezené na horní dýchací cesty) nebo vůbec žádných příznaků.

Během pandemie budou zejména mladí lidé tímto vývojem postiženi, protože jejich přirozená obrana ještě není do značné míry potlačena velkým počtem „získaných“ antigenově specifických obranných prostředků. Přírodní Abs a přirozená imunita obecně hrají zásadní roli při ochraně před patogeny, protože jsou naší první linií imunní obrany. Na rozdíl od získané imunity chrání vrozená imunita před širokou škálou patogenů (neohrožujte tedy a neobtěžujte svůj vrozený imunitní systém!).

Protože přirozené Abs a vrozené imunní buňky rozpoznávají širokou škálu cizích (t.j. nezávislých) patogenů (pouze některé z nich mají patogenní potenciál), je skutečně důležité, aby měly dostatečný kontakt k environmentálním výzvám. TRÉNOVÁNÍM vrozeného imunitního systému (který bohužel nemá paměť!), je mnohem snazší odolat choroboplodným zárodkům, které mají skutečně patogenní potenciál. Zprávy a vědeckým průkazem bylo zjištěno, že expozice vůči jiným, poměrně neškodným koronaviřům, krátké životnosti, které způsobují „běžné nachlazení“, může poskytnout ochranu proti Covid-19 a jeho věrným následovníkům (t.j. infekčnějším variantám).

Potlačení vrozené imunity, zejména u mladších věkových skupin, se může stát velmi problematickou. Není pochyb o tom, že nedostatek expozice z důvodu přísných omezení zavedených na začátku pandemie nepřispěl k tréninku vrozené imunity. Jako by to již vážně nepoškodilo vrozený imunitní systém v této části populace, vstupuje do hry další síla, která dramaticky zvýší morbiditu a mortalitu v mladších věkových skupinách: **HROMADNÉ OČKOVÁNÍ STARŠÍCH ROČNÍKŮ**. Čím rozsáhleji jsou starší věkové skupiny očkovány a tím chráněny, tím více je virus nucen nadále způsobovat nemoci v mladších věkových skupinách. To by bylo možné pouze v případě, že unikne do S-specifických Abs, které jsou krátce zvýšené u dříve asymptomaticky infikovaných lidí. Pokud virus uspěje, může těžit z (dočasně) potlačené vrozené imunity, a tím vyvolat onemocnění u stále více těchto lidí a zajistit si vlastní šíření. Cílená selekce mutací v S proteinu je tedy způsob, jak zvýšit infekčnost viru u kandidátů, kteří jsou náchylní k onemocnění v důsledku dočasné slabosti vrozeného imunitního systému.

Mezitím se ale také potýkáme s velkým problémem u očkovaných lidí, kteří jsou nyní stále více konfrontováni s infekčními variantami, které mají typ S proteinu, který se stále více liší od S-editionu obsaženého ve vakcíně (pozdější editon pochází z původního, mnohem méně infekčního kmene na začátku pandemie). Čím více variant bude nakažlivých (tj. v důsledku blokování přístupu viru k očkované části populace), tím méně vakcína chrání Abs. Již nyní vede chybějící ochrana k vylučování viru a jeho přenosu u očkovaných, kteří jsou vystaveni těmto infekčním kmenům (které se stávají stále dominantnějšími).

Tímto způsobem se z očkovaných v současnosti stávají asymptomatické nositelé, kteří vylučují infekční varianty.

V určitém okamžiku, pravděpodobně ve velmi blízké budoucnosti, bude pro virus (ve smyslu „návrstnosti investice Selecton“) výhodnější jednoduše přidat několik dalších mutací (možná jen jednu nebo dvě) k S proteinu virové varianty (jež jsou vybaveny několika mutacemi, které infekčnost zvyšují), aby se pokusily dále posílit vazbu na receptor (ACE-2), který je exprimován na povrchu permissivních epiteliálních buněk. To umožní nové variantě překonat vakcinaci Abs, pokud jde o vazbu na ACE receptor. To znamená, že v této fázi je zapotřebí velmi málo dalších cílených mutací ve vazebné doméně virového receptoru, aby plně odolávaly S-specifickým Ant-Covid-19 Abs, bez ohledu na to, zda jsou způsobeny vakcínou nebo k nim dojde v důsledku přirozené infekce.

Do té doby se viru skutečně podařilo získat přístup k obrovskému reservoiru osob, které se nyní staly vysoce náchylnými pro tuto nemoc, protože jejich abscesy specifické pro S se nyní staly zbytečnými pro ochranu, ale které se zaslouží o dlouhodobé potlačení jejich vrozené imunity (tj. přirozené infekce a zejména očkování vyvolávají relativně dlouhotrvající specifické abters). Rezervoár náchylných osob zahrnuje jak očkované lidi, tak ty, kteří mají dostatek S-specifických Abs v důsledku předchozího onemocnění na Covid 19).

Takže: MISE DOSAŽENÁ pro Covid-19, ale DISASTROZNÍ SITUACE pro všechny očkované a séropozitivní osoby Covid-19, protože nyní ztratili jak svou získanou, tak i svou vrozenou imunitní obranu proti Covidu-19 (zatímco vysoce infekční kmeny jsou v oběhu!) . Toto je „malý krok pro virus, ale obrovská katastrofa pro lidstvo“, což znamená, že jsme virus u mladé populace vybičovali tak vysoko, že je nyní zapotřebí malého úsilí k přeměně Covid-19 na vysoce infekční virus, který zcela ignoruje jak vrozenou větev našeho imunitního systému, tak adaptivní / získanou větev (bez ohledu na to, zda získané abs jsou výsledkem očkování nebo přirozené infekce). Ohrožení viru se nyní stává dokonce zanedbatelnější, protože mnoho očkovaných jedinců je nyní vystaveno vysoce infekčním variantám viru, přestože byli pouze jednou očkovaní. Takže jsou vybaveni Abs, které ještě nezískaly optimální funkčnost. Není nutné vysvětlovat, že to jen zvýší imunitní únik. V podstatě budeme velmi brzy konfrontováni se superinfekčním virem, který bude zcela vzdorovat našemu nejcennějšímu obrannému mechanismu: lidskému imunitnímu systému.

Po tom, co bylo výše uvedeno, je stále obtížnější si představit, že by důsledky rozsáhlého a chybného lidského zásahu v této pandemii nevyhladily velké množství lidské populace. Je možno si představit jen několik málo dalších strategií se stejnou účinností pro přeměnu relativně neškodného viru na biologickou zbraň hromadného ničení.

Určitě stojí za zmínku, že mutace v S proteinu (tj. přesně ten samý protein, který podléhá selekci únikových mutací) jsou známé tím, že koronaviry mohou spezie-bariéry překonávat. To znamená, že se virus může prostřednictvím imunitních úniků šířit na jiné druhy zvířat, zejména na průmyslová zvířata (např. chovy prasat a drůbeže), což není zanedbatelné. Je známo, že tyto živočišné druhy

obsahují různé koronaviry a jsou obvykle chovány v hospodářstvích s vysoce využitou chovnou plochou. Podobně jako u chřipkového viru, by pak tyto druhy mohly sloužit jako další rezervoár pro virus SARS-COVID-2.

Protože se patogeny vyvíjely s imunitním systémem hostitele, jsou přirozené pandemie akutních, samovolně se omezujících virových infekcí uspořádány tak, aby počet lidských životů nebyl vyšší, než je nezbytně nutné. Lidský zásah od začátku důkladně narušil průběh této pandemie. Rozšířená a přísná preventivní opatření proti infekcím spojená s masovými očkovacími kampaněmi s nedostatkem očkovacích látek povedou nepochybně k situaci, kdy se pandemie stále více bude "vymykat kontrole".

Paradoxně jediný zásah, který by mohl nabídnout jakoukoli perspektivu ukončení této pandemie (její katastrofální kurz nezamezit), je ... OČKOVÁNÍ. Typ použitých vakcín by se samozřejmě zcela lišil od konvenčních vakcín, protože nestimulují obvyklé podezřelé, tj. B a T buňky, ale NK buňky. Ve skutečnosti existují přesvědčivé vědecké důkazy o tom, že tyto buňky hrají klíčovou roli v úplné eliminaci Covid-19 v rané fázi infekce u asymptomaticky infikovaných jedinců. NK buňky jsou součástí buněčné větve našeho vrozeného imunitního systému a stejně jako přirozené abs mohou rozpoznávat a bojovat proti široké a rozmanité skále patogenů. Existují spolehlivé vědecké důkazy, které naznačují, že je možné „připravit“ NK buňky k rozpoznávání a umrtvení koronavirů (včetně všech jejich variant) v rané fázi infekce.

Stále častěji je popisována schopnost NK-buněk získávat imunologickou paměť. Pokud budou tyto buňky vycvičeny k trvalému rozpoznávání a napadání buněk infikovaných koronaviry, mohl by být náš imunitní systém dokonale vyzbrojen pro cílený útok na vesmír koronavirů před jejich expozicí. Jelikož imunitní obrana založená na NK buňkách poskytuje sterilizační imunitu a umožňuje široké spektrum a rychlou ochranu, je rozumné předpokládat, že použití našich vrozených imunitních buněk bude jediným typem lidského zásahu, který může zabránit nebezpečnému šíření vysoce infekční varianty Covidu-19.

Pokud jsme my lidé odhodláni pokračovat v existenci našeho druhu, nezbyvá nám nic jiného, než tyto vysoce infekční virové varianty vymýtit. To bude skutečně vyžadovat velké očkovací kampaně. Vakcíny na bázi NK buněk však primárně lépe připraví naši přirozenou imunitu (paměť!) a vyvodí z toho všeobecnou imunitu (což je přesný opak toho, co dělají současné vakcíny Covid-19, protože ty dělají z očkovaných osob asymptomatické nositele viru, kteří virus budou vylučovat). Neexistuje tedy ani okamžik k zařazení vyššího rychlostního stupně a nahrazení současných vražedných vakcín život zachraňujícími vakcínami.

Apeluji na WHO a všechny zúčastněné strany, bez ohledu na jejich přesvědčení, aby takovou akci okamžitě prohlásily jako **JEDINÝ NEJDŮLEŽITĚJŠÍ VEŘEJNÝ ZDRAVOTNÍ NOUZOVÝ STAV MEZINÁRODNÍHO VÝZNAMU**.